

اخبار

حضور ۵ بازیگر زن

در انزو ا قطعی شد

حضور ۵ بازیگر زن در فیلم سینمایی «نزوا» به کارگردانی مرتضی علی عباس میرزایی قطعی شد. به گزارش مهر، فیلم سینمایی «نزوا» اولین ساخته مرتضی علی عباس میرزایی که بتازگی پیش تولید آن با دریافت پروانه ساخت آغاز شده است، به روزهای فیلمبرداری نزدیک می‌شود.این فیلم سینمایی دارای ۵ بازیگر اصلی زن است که بهنوش بختیاری، اندیشه فولادوند، لیندا کیانی، شقایق فراهانی و لیا عباس میرزایی به عنوان ۵ کاراکتر اصلی زن در این فیلم حضور دارند. امیرعلی دانایی به عنوان ایفاگر شخصیت اصلی مرد این فیلم سینمایی طی چند روز گذشته با سازندگان این فیلم قرارداد بست. تهیه‌کنندگی اولین فیلم بلند سینمایی مرتضی‌علی عباس میرزایی را پیمان جعفری برعهده دارد و این فیلم برای نمایش در سی‌وپنجمین جشنواره فیلم فجر آماده خواهد شد.

■ ■ ■

تهیه‌کننده غیرمحرمانه:

پشتوانه پژوهشی داریم

تهیه‌کننده «غیرمحرمانه» معتقد است تلویزیون به دنبال پر کردن آنتن با برنامه‌های ترکیبی نیست و چنین تولیداتی نیاز تلویزیون است. به گزارش مهر، علیرضا عاصم‌پوسفی، تهیه‌کننده مستند مناظره «غیرمحرمانه» از تولیدات گروه امور اجتماعی شبکه ۲ درباره موضوعاتی که در این برنامه مورد بحث قرار می‌گیرد، گفت: درباره هر موضوعی که «غیرمحرمانه» به بحث می‌گذارد ارگان‌های مربوط هم دعوت می‌شوند تا هم در جریان قرار گیرند و هم در صورت تمایل حضور پیدا کنند که ما بتوانیم صادقانه و ساده هدف‌مان را به مردم منتقل کنیم.تهیه‌کننده برنامه‌هایی چون «پهران بیست» و «صبح بخیر ایران» درباره اینکه برخی عقیده دارند برنامه‌سازی تلویزیون دست عدای خاص است، گفت: من این موضوع را قبول ندارم. طی این سال‌ها برنامه‌های مختلفی اعم از سریال، برنامه پزشکی، ویژه برنامه‌های سال تحویل، جنگ‌های مناسبتی و... را ساختیم و همکارانی را دیدم که هرگاه ایده‌ای نو داشتند، تلویزیون استقبال کرده است. وی درباره خروجی برنامه «غیرمحرمانه» بیان کرد: وظیفه ما و رسانه ملی فرهنگسازی و مطرح کردن مسائل و مشکلات است. نباید انتظار داشته باشیم تلویزیون همه مشکلات را حل کند. «غیرمحرمانه» با توجه به سیاست‌های رسانه، نیاز تلویزیون است. ما قبل از آغاز برنامه، کار پژوهشی می‌کنیم و پیش تولید قوی برای کارمان داشتیم.

■ ■ ■

واکنش شدید رضا کیانیان به

خارجی بودن فروشگاه‌های ایرانی

رضایکیانیان در واکنش به خارجی بودن فروشگاه‌های ایرانی در صفحه اینستاگرامی خود پیمایی را منتشر کرد. به گزارش تسنیم، رضا کیانیان، بازیگر سینما و تلویزیون در صفحه اینستاگرامی خود به خارجی بودن فروشگاه‌های ایرانی واکنش نشان داد. وی در این پیام نوشته است: «وارد یک فروشگاه زنجیرهای لباس ایرانی شدم!ام توهم همین مملکت!لباس‌های خوبی دارم. این چند سال اخیر گاهی ازش خرید می‌کنم!اولی این بار یک چیزی حسابی خورد تو دوقم بیرون و داخل فروشگاه یک کلمه فارسی ندیدم!نام برند، آرم برند، سر در فروشگاه، همه تابلوهای راهنما، درصدا حرام،سایزبندی‌ها،قسمت زنان،قسمت مردان،قسمت کودکان... همه انگلیسی نوشته شده بود! چیدمان فروشگاه هم درست شبیه یک برند آمریکایی بود. فقط فروشنده‌ها فارسی حرف می‌زدند!یعنی یک برند تجاری ایرانی، این اندازه از کشور و فرهنگ خودش بیزار است؟! به شکلات‌ها، آبپنات‌ها، بیسکویت‌ها، آمپوه‌ها و خوراکی‌های تولیدداخل نگاه کنید!همه بااستفندی انگلیسی هستند! فقط خیلی ریز، پشت بسته‌بندی یک چیزهایی به فارسی نوشته شده! که باید با ذره‌بین کشفشون کرد و خواند!این برندهای داخلی، چرا محصولاتشان را برای داخل کشور به انگلیسی عرضه می‌کنند؟! که مثلاًما فکر کنیم پارچه جنس خارجی می‌خریم؟ یعنی خودشان پیشاپیش قبول دارند که محصولاتش‌ها بد است! و قبول دارند که مشتری‌ها هم خواهان جنس ایرانی نیستند! پس، جنس‌شان را با بزک خارجی به خریدار ایرانی قالب می‌کنندو حتماً فروش‌شان بیشتر شده که هر روز، هر چه بیشتر، خودشان و خریداران را فریب می‌دهند و به همه توهین می‌کنند! ما هم این فریب و توهین را دوست داریم! چون فروش‌شان بیشتر شده درنکات نیست؟! خجالت‌آور نیست؟!خوبداختگی عمیق فرهنگی – تجاری تولیدات داخلی، محصول چیست؟»

گفت‌وگوی «وطن امروز» با رضا میر کریمی درباره «دختر» و حاشیه‌های اخیر مدیریتی‌اش در خانه سینما

وارد باشگاه سیاسی نمی‌شوم

رضا میر کریمی در جشنواره فیلم فجر

محمدرضا کردلو: «دختر» آخرین ساخته رضا میر کریمی، با استقبال خوب مخاطب مواجه شده است. سینمای میر کریمی هیچگاه تلاش نکرده یک پابان باز داشته باشد و مخاطب را در فضای تحلیل رها کند. میر کریمی به اقتضا و توان خود راهکار هم ارائه می‌دهد وسینمای منتقدانه راوی آمارها را متأثر از نگاه‌های چپ می‌داند. خودش می‌گوید سینمایش جلوتر از وقایع و اتفاقات است. مثال «به همین سادگی» را هم می‌زند و پیش‌بینی‌هایی که درباره «خانواده» ایرانی کرده و حالا تبدیل به «مساله» شده است. میرکریمی اخیراً به مساله «شیخون فرهنگی» و هشداری که ۲۰ سال پیش مورد توجه قرار گرفت نیز اشاره کرده و اینکه بی‌توجهی باعث شده خاکریزی برای ما باقی نماند. متن گفت‌وگوی «وطن امروز» با رضا میر کریمی را در زیر می‌خوانید.

■ آقای میر کریمی! اگر بخواهیم تطور و سیر سینمای شما را مورد بررسی قرار دهیم، متوجه یک تفاوت می‌شویم. تفاوتی با آثار دیگر که صرفاً تلخی‌ها را مانند یک برنامه مستند نشان می‌دهند و مواجهه کارگردان با این مسائل مشخص نیست. اینکه در نهایت خود او برای مسائلی که مطرح می‌کند چه راهکاری دارد؟! کمی درباره مبنای نگاه‌تان در مواجهه با مسائل اجتماعی صحبت کنید.

به نظر من اتفاقی در بخشی از سینما افتاده است که فیلم‌های منتقدانه‌ای ساخته می‌شوند که در واقع جای خالی آمارها را که در رسانه‌های رسمی مطرح نمی‌شوند پر می‌کنند. در سینمای جهان هم این نوع فیلم‌ها وجود دارد که تحت تاثیر نگاه‌های چپ است، اینکه به درونیات و عواطف انسانی کمتر توجه دارد و انسان را مجبور و محکوم می‌داند. مدل تربیتی و مدل مواجهه من طبعاً به آمارها و تلخی‌ها هم توجه دارد اما نسبت به اخلاقیات و عواطف و درونیات انسان‌ها و ظرفیت‌های خاموش انسانی بی‌توجه نیست. با توجه به این عواطف می‌شود زنگارهایی کرد و خلأها و شکاف‌های اجتماعی را پر کرد. در واقع من این مدل سینما را بیشتر دوست دارم و دنبال می‌کنم.

■ در ادامه بحث قبلی اینطور می‌شود گفت که سینمای شما سینمای نق‌نقو نیست. شما تقریباً آخر همه فیلم‌هایی که ساختید راهکار دارید. از «زیر نورماه» به این طرف پابان باز ندارید که مخاطب سرگیجه بگیرد، در واقع معلوم می‌شود تصمیم نهایی کارگردان در فیلم چیست، به طور مثال در «ختر» این مساله مشخص است! اینکه دختر بازی‌م‌ی‌گردد و پدر از «کنترل» به «مدیریت» می‌رسد را در فیلم بخوبی مطرح کردید. این با یک نمایش تلخ متفاوت است. پیش‌فرض شما در مواجهه با

مسائل اجتماعی به طور دقیق چیست؟ همه چیز از عبارت «کلکم راع» شروع می‌شود؛ نگاه شما باید این باشد که همه مسئولند. اینطور که به شخصیت‌های فیلم‌تان نگاه کنید به این می‌رسید که اگر گناهی هست به یک نسبتی پخش می‌شود و کوتاهی و حتی حسن‌های زندگی نیز به یک نسبتی پخش می‌شود. حکم دادن به سیاهی و سفیدی آدم‌ها از حیطة اختیارات انسان‌ها خارج است، بخشی است که ما نه علم آن را داریم که ورود کنیم و نه اصلاً می‌توانیم. پس ما با خیل عظیم آدم‌های خاکستری روبه‌رو هستیم که به یک نسبتی ایمان و یک نسبتی کفر و شرک دارند.این دامنه اقتدر بزرگ است که اجازه قضاوت صریح راجع به آدم‌ها را به ما نمی‌دهد. با این مجموعه آدم‌ها به نظر من می‌شود مهم‌ترین مسائل اجتماعی را مطرح کرد، چون قرار نیست که همه چیز سر یک نفر خراب شود. قرار نیست بگویم ما همه بدبخت هستیم به خاطر اینکه دیگری به ما ظلم کرده است، بلکه ما نیز به یک سهمی به خودمان ظلم کرده‌ایم. در سینما البته از یک جایی به بعد گرایشم به این نگاه که اخلاق فردی بسیار عنصر مهمی است و برای شکل‌گیری یک رابطه اجتماعی صحیح، زیربنایی است بیشتر شد. اصلاً اعتقاد دارم که یک جامعه به هر میزان که بزرگ باشد اگر افراشد بخواهند و تلاش کنند، هر کدام یک قدم بردارند براحتی اصلاح می‌شود. این گرایش در فیلم‌های اخیر من بیشتر شد؛ بر روابط بسیار ساده خانواده بین یک زن و شوهر، بین پدر و دختر، بین راننده تاکسی امروز و یک شهروند سعی کردم کار کنم و فکر کردم بزرگ‌ترین آرمان‌ها و آرمان‌خواهی‌ها می‌تواند از اینجا شکل بگیرد. در این تغییر قرار نیست هر کسی قهرمان بزرگ باشد و جماعتی را از مرز ناگهانی نجات بدهد و جلوی شکستن یک سد را بگیرد تا آب همه را نبرد، بلکه می‌تواند از یک تغییر کوچک در رفتار با اطرافیان شروع شود؛ چیزی که به آن‌ها امان بدهد آنها هم احساس کنند، بتوانند حرفشان را بزنند و یک عمل قهرمانانه داشته باشند. این رفتاری است که می‌تواند به روابط افراد جامعه کمک کند. این در واقع نگاه فعلی من است.

■ درباره «دختر» دقیق‌تر شویم. درباره پدری که در فیلم دختر نشان می‌دهید، پدر سنتی نیست و به قولی خیلی خشک مقدس نیست؛ در واقع مانند پدری که در بیشتر فیلم‌های سینمایی به اشتباه نشان داده می‌شود و به غلط به عنوان پدر ایرانی

معرفی می‌شود، خشن نیست. شکافی که در ذهن مخاطب پیش می‌آید، این است که علت عصیانیت پدر یا رفتارهای دیگر چیست؟ آیا از جامعه‌ای که دور و برش هست می‌ترسد؟ در واقع انگار پدر درنایمه‌است!

همان‌طور که شما اشاره کردید تفاوتی بین دنیایی که می‌شود کنترل کرد و دنیایی که می‌شود مدیریت کرد، وجود دارد. پدر متعلق به دنیایی است که با کنترل کردن امور را پیش می‌برد و پدر یک نمونه از یک حرکتی نامتوازن در جامعه است، یعنی می‌تواند در صنعت قرار بگیرد و یک کار بزرگ را سامان بدهد و در واقع در اوج تحريم‌ها بایستد و از حقوق آدم‌های زیردستش دفاع کند و یک شکوفایی و یک توسعه صنعتی خوب را سامان بدهد ولی با همان سیستم و با همان نگاه کنترلگر نتوانسته خانواده‌اش را سامان بدهد. آنچه پدر را عصبی می‌کند این است که یک چیزی از کنترل خارج شده است و من به عنوان پدر نمی‌توانم بپذیرم چیزی از کنترلم خارج شده است؛ چیزهایی هست که من از آن بی‌اطلاع هستم و این جو مرا نگران می‌کند. اینکه شما می‌گویید علت چیست! این به گذشته پدر پیوند می‌خورد. در نیمه دوم با آمدن عمه متوجه می‌شویم که بخشی از خسوت و رفتار غیرمنطقی پدر ریشه در یک پشیمانی پنهانی دارد که مربوط به گذشته‌های دور است. او یکی از اعضای خانواده را از دست داده و آن هم به خاطر شیوه‌ای که کارآمد نبوده است. او در گذشته نتوانسته جذب کند و آن عضو را نگه دارد و او را از دست داده است؛ دلش نمی‌خواهد برای بار دوم این اتفاق بیفتد و تکرار شود. یک مقدار در نیمه دوم ریشه‌های رفتار اولیه پیدا و توجیه می‌شود.

■ نکته مهمی که در فیلم دختر وجود دارد این است که در آن پدر و دختری نشان داده می‌شوند که این فضای مدیریت را با همکاری یکدیگر ایجاد می‌کنند، در واقع نه پدر دچار تضاد شده و نه دختر دچار آسیب شده است. به نظر می‌رسد شما می‌خواهید بگویید مدیریت شدنی است.

■ البته الگوهای دیگری هم در فیلم دارید. به‌لا هرچند کوچک و کوتاه اما در حدی که می‌توانستیم در فیلم نشان داده شده است. نقش یک شاهرخ فروتینان آن را بخوبی بازی کرده است. به‌لا هرچند کوچک و کوتاه اما در حدی که می‌توانستیم در فیلم نشان داده شده است.

■ نکته مهمی که در فیلم دختر وجود دارد این است که در آن پدر و دختری نشان داده می‌شوند که این فضای مدیریت را با همکاری یکدیگر ایجاد می‌کنند، در واقع نه پدر دچار تضاد شده و نه دختر دچار آسیب شده است. به نظر می‌رسد شما می‌خواهید بگویید مدیریت شدنی است.

■ البته الگوهای دیگری هم در فیلم دارید. به‌لا هرچند کوچک و کوتاه اما در حدی که می‌توانستیم در فیلم نشان داده شده است.

■ دیده نشدن دختر به خاطر بحث مسؤولیتی که داشتید بود یا چیز دیگری؟ همه اینها می‌تواند باشد. اصلاً جامعه ما جامعه پرخاشگری شده و فیلم‌های پرخاشگر بیشتر پسندیده می‌شود. در محیطی مثل جشنواره که فیلم‌ها پشت هم نمایش داده می‌شوند و در رسانه دیده می‌شود، جای این جور فیلم‌ها نیست. یک فیلم آرام دیده نمی‌شود اما بعد که تنها و مجرد می‌بینند به آن علاقه‌مند می‌شوند.

■ کمی درباره خود‌تان و فضای مدیریتی سینما صحبت کنیم. به نظر می‌رسد فضای مدیریتی که مدتی در خانه سینما و در جشنواره فجر عهده‌دار آن بودید، باعث شد انگاره پیشینی که بین یکسری از مخاطبان جدی شما و کسانی که میر کریمی را با اسم می‌شناسند و فیلم‌هایش را دنبال می‌کنند به وجود

بیاید و بعضاً باعث شود درباره فیلم‌های میر کریمی قضاوت‌های منطقی و عادلانه‌ای صورت نگیرد. شفاف‌تر اینکه شاید اگر در حوزه مدیریت سینما نبودید، بیشتر درباره همین فیلم فعلی‌تان حرف زده می‌شد و حتی منتقدان هم از آن تعریف می‌کردند. انگار میر کریمی مدیر روی میر کریمی فیلم‌ساز سایه انداخت! سوال این است که آیا حضور شما به عنوان مسؤول در سینما می‌ارزید که فیلمسازی‌تان به حاشیه‌برود؟

حقوق به شماست، واقعاً باید تأسّف خورد به این فضایی که به آن اشاره کردید. سال‌هاست من این فضا را تجربه می‌کنم اما این بخشی از خصوصیات ذاتی من است. من آدم گوشه‌گیری نیستم و نمی‌توانم به دور از مسائل هم‌صنفی و هم‌کارانم و حتی به دور از سیاست باشم. ممکن است وارد باشگاه و جناحی نشوم ولی حواسم هست چه خبر است و پیگیری می‌کنم. اینها چیزی از کنترل خارج شده است و من به عنوان پدر نمی‌توانم بپذیرم چیزی از کنترلم خارج شده است؛ چیزهایی هست که من از آن بی‌اطلاع هستم و این جو مرا نگران می‌کند. اینکه شما می‌گویید علت چیست! این به گذشته پدر پیوند می‌خورد. در نیمه دوم با آمدن عمه متوجه می‌شویم که بخشی از خسوت و رفتار غیرمنطقی پدر ریشه در یک پشیمانی پنهانی دارد که مربوط به گذشته‌های دور است. او یکی از اعضای خانواده را از دست داده و آن هم به خاطر شیوه‌ای که کارآمد نبوده است. او در گذشته نتوانسته جذب کند و آن عضو را نگه دارد و او را از دست داده است؛ دلش نمی‌خواهد برای بار دوم این اتفاق بیفتد و تکرار شود. یک مقدار در نیمه دوم ریشه‌های رفتار اولیه پیدا و توجیه می‌شود.

■ باید ریاکارانه همه چیز را بپذیری یا منتقلبانه با همه چیز مخالفت کنی تا در اردوگاه‌شان باشی! هر دو سمت پرهیاهوی ماجرا کانسبی خوبی راه انداخته‌اند. اگر بخواید وسط باشید و غصه مسائل مهم‌تری را بخورید کمتر حمایت می‌شوید

نظر من محبوب شدن هدف کوچکی است و بهتر است آدم وقتی پشت سرش را نگاه می‌کند احساس کند چند کار مفید انجام داده است؛ ضمن اینکه زندگی ابعاد مختلفی دارد و نمی‌خواهم برای من محدودسازی خلاصه شود و پشیمان نشم. همه این چیزهایی را که می‌گویید می‌دانم. من الان ۳ فیلم اخیرم در جشنواره فجر مورد توجه قرار نگرفت؛ نه «یک کدخدا» نه «مروز» و نه این فیلم اما این باعث نمی‌شود فکر کنم فیلم‌های ضعیفی ساختم.ام می‌دانم به قول شما بخشی از این برخوردها هم ممکن است فرامتنی باشد. متأسفانه انگار سیستم فضای بسیار خوبی برای مخالفان رادیکال و هواداران افراطی فراهم کرده است. باید ریاکارانه همه چیز را بپذیری یا منتقلبانه با همه چیز مخالفت کنی تا در اردوگاه‌شان باشی! هر دو سمت پرهیاهوی ماجرا کانسبی خوبی راه انداخته‌اند.

■ به عنوان یک مدیر سینمایی نظرتان درباره محدودیت‌های مخاطب‌سنجی اکران چیست؟ تعابیری که هم در نقدها هست و هم در گفت‌وگوها مانند اینکه «این فیلم را با خانواده نمی‌شود دید» حاکمی از همین فضاست؛ قائل به این تفکیک‌ها هستید؟ حتماً یک فیلترهایی باید اعمال شود که متأسفانه کمتر به آن توجه می‌شود. از جمله آن فیلترها استاندارد بودن فیلم‌هاست؛ شورای پروانه نمایش فقط وجه ممیزی کار را به لحاظ اخراقی و رعایت موازین شرعی کنترل می‌کند. به هر حال فیلم‌هایی که استاندارد سینمایی خوبی ندارند و بسیار ضعیف ساخته شده‌اند و صرفاً با آوردن یک بازیگر سرشناس و چهره سینمایی قصد فریب مردم و کشاندن آنها به سالن را دارند در درازمدت لطمه بزرگی به سینما می‌زنند و اعتماد مردم به سینما را کاهش می‌دهند. برای همین یک حدی از استاندارد در فیلم‌ها باید رعایت شده باشد. به نظر من موفقه‌های فیلتر یک مقدار پیچیده است ولی آنقدر دور از جسترش نیست و می‌توان هیات منصفان سینمایی یعنی افراد منصف متشکل از کارشناسان سینما و بخشی از جمعیت فیلم‌بین حرفه‌ای مردمی از طبقات مختلف تشکیل داد.

گفت‌وگوی «وطن امروز» با رضا میر کریمی درباره «دختر» و حاشیه‌های اخیر مدیریتی‌اش در خانه سینما

وارد باشگاه سیاسی نمی‌شوم

رضا میر کریمی در جشنواره فیلم فجر

به خاطر اینکه هیچ وقت سیستم را درست تعریف نکردیم، ما الان یک جمله مهم داریم؛ حفظ نظام از اوجب واجبات است. می‌شود به من یک نفر بگوید نظام یعنی چه؟ نظام یعنی شخص یا ساختار یا ارزش‌های نظام؟ این چیست که حفظش از اوجب واجبات است؟ اگر ارکان یک نظام را که مبنای فکری و اعتقادی دارد درست تعریف نکرده باشید، پوسته خالی می‌شود و در حفظ پوسته، اشخاص با ارزش می‌شوند و حفظ آنها می‌شود اولویت حتی به این قیمت که اخلاق تخریب شود، در حالی که اخلاق خود نظام است. قرار بوده نظام ما نظام اخلاق باشد. همین عدم تعریف و جابه‌جایی که اتفاق افتاده اعتماد ما را به ارزش‌هایی که همه داریم- و از آن دم می‌زنیم کم کرده است. اعتماد خودمان و کسانی که حرف‌های ما را می‌شنوند. فیلم «دختر» آخرین دوره‌ای است که یک آدم انقلابی سربای باسابقه می‌بینیم. نسل بعدی که می‌آید انقلاب و جنگ را درک نکرده و دیگر انقلاب دست کسانی می‌افتد که بعد از انقلاب متولد شده‌اند؛ اگر روی اشخاص سرمایه‌گذاری کنیم عمرش سپری می‌شود. برای همین باید برای نسل بعد چیزی پیدا کنیم و بگوییم چرا حفظ نظام از اوجب واجبات است.

■ من از یکی از کارگردانان شنیدم که می‌گفت میر کریمی دوست داشت «یک حبه قند» در جشنواره‌ها دیده شود ولی دیده نشد و سعی کرد فیلم‌های بعدی‌اش را با پارادایمی بسازد که با چارچوب جشنواره‌ها سازگار باشد؛ این اتهام را قبول می‌کنید؟

نه! به چنین چیزی فکر نکردام. ضمن اینکه همه فیلم‌های من یک حضور در جشنواره‌های خارجی داشته است؛ فیلمی نداشتم‌ام که هیچ حضوری در جشنواره‌های خارجی نداشته باشد، در عین حال تقریباً همه آنها مخاطبان خوبی داشته و مشتری داخلی هم داشته‌اند.

■ نقطه تعادل این دوقطبی که می‌گویند فیلم جشنواره‌ای و فیلم پر مخاطب و عامه‌پسند چیست؟ با توجه به اینکه شما در جشنواره‌ها هم مسؤول بوده‌اید.

به نظر من این تعابیر گمراه‌کننده است. کم نیستند فیلم‌هایی که در جشنواره‌های خارجی حضور داشته‌اند و در داخل هم خوب اکران شده‌اند. من خودم چندتایی داشتم. در نتیجه اینطور نمی‌شود قضاوت کرد ولی می‌توانیم بگوییم که فیلم‌های تجاری تقلبی زیاد داریم و همینطور فیلم‌های جشنواره‌ای تقلبی. اصلاً جنس تقلبی جنسی است که براساس نیازهای واقعی و تعهد اجتماعی کارگردان ساخته نشده است، بلکه سعی کرده با استفاده از یک الگوی مورد پسند یا مخاطب خاصی که جایی هدفش هست، چیزی را طراحی کند و بسازد که مال خودش نیست، بلکه در فیلمسازی خلاصه شود.

■ فروش‌های اخیرى را که در سینما اتفاق افتاده و واقع ر کوردی که زده شده است چگونه تحلیل می‌کنید. به نظر‌تان حاکی از علامتی است یا اینکه صرفاً یک اتفاق است؟

نمی‌تواند صرفاً یک اتفاق باشد ولی علائم مختلفی دارد از جمله اینکه احتمالاً برای اوقات فراغت و زمان سرگرمی خانواده‌ها برنامه‌ریزی درستی نداشتم‌ام و باز یکی از دلایل دیگر می‌تواند این باشد که تلویزیون مخاطبانش را از دست داده و بدیهی است وقتی بوجه آن ناآکفی و سازمان تلویزیون خیلی حجیم و سنگین باشد، اصلاً چیزی از بوجه برای تولید باقی نمی‌ماند و نتیجه آن این می‌شود که رقبای بسیار کوچک و در واقع کم‌حجمی به نسبت پرسنل و امکانات می‌توانند از آن جلو بزنند. همه اینها کمک کرده است، ضمن اینکه اضافه شدن سالن‌های خوب و سالن‌هایی که مجموعه‌ای از نیازهای مخاطب را پوشش می‌دهند و مناسب یک سفر شهری هستند نیزب تاثیر نیست.

■ به عنوان یک مدیر سینمایی نظرتان درباره محدودیت‌های مخاطب‌سنجی اکران چیست؟ تعابیری که هم در نقدها هست و هم در گفت‌وگوها مانند اینکه «این فیلم را با خانواده نمی‌شود دید» حاکمی از همین فضاست؛ قائل به این تفکیک‌ها هستید؟ حتماً یک فیلترهایی باید اعمال شود که متأسفانه کمتر به آن توجه می‌شود. از جمله آن فیلترها استاندارد بودن فیلم‌هاست؛ شورای پروانه نمایش فقط وجه ممیزی کار را به لحاظ اخراقی و رعایت موازین شرعی کنترل می‌کند. به هر حال فیلم‌هایی که استاندارد سینمایی خوبی ندارند و بسیار ضعیف ساخته شده‌اند و صرفاً با آوردن یک بازیگر سرشناس و چهره سینمایی قصد فریب مردم و کشاندن آنها به سالن را دارند در درازمدت لطمه بزرگی به سینما می‌زنند و اعتماد مردم به سینما را کاهش می‌دهند. برای همین یک حدی از استاندارد در فیلم‌ها باید رعایت شده باشد. به نظر من موفقه‌های فیلتر یک مقدار پیچیده است ولی آنقدر دور از جسترش نیست و می‌توان هیات منصفان سینمایی یعنی افراد منصف متشکل از کارشناسان سینما و بخشی از جمعیت فیلم‌بین حرفه‌ای مردمی از طبقات مختلف تشکیل داد.

رویدادها

محب‌اهری زنگ افتتاحیه نمایش

«پری» را به صدا در می‌آورد

حسین محب‌اهری، بازیگر پیشکسوت تئاتر، تلویزیون و سینما امشب زنگ افتتاحیه نمایش «پری» را به صدا در می‌آورد. به گزارش فارس، حسین محب‌اهری که پس از سپری کردن بیماری در حال حاضر از سلامتی کامل بهره می‌برد امشب ساعت ۲۱ زنگ افتتاحیه نمایش پری را به صدا در می‌آورد. این نمایش نوشته خیرالله تقیانی‌پور داستان یک گروه مطرب در دوران قحطی و گرانی زمان قاجار است که تلاش دارند به کاخ شاه وارد شوند در این حین دچار معضلاتی می‌شوند. آناه‌زارعی، امیر کربلایی‌زاده، مجید یاسر، سامان دارابی، علیرضا مهران، یزدان فتوحی، کامبیز امینی، محمدخادوردی، مهدی زمین‌پراز، فرزاد حاتمیان، آرش دولتی و امیر حشمتی به ایفای نقش می‌پردازند. همچنین حمید علی‌نژاد تهیه‌کننده، سعید نقدراده مدیر تولید، علیرضا مهران طراح صحنه و لباس، فرشاد ارج دستیار کارگردان، مسعود عربی طراح گریم و علی‌المی آهنگساز این نمایش عوامل فنی این نمایش هستند. گفتنی است، نمایش «پری» به کارگردانی امیر غفرانمش از ۲۱ مرداد تا ۱۸ شهریور به مدت ۹۰ دقیقه از ساعت ۲۱ در تالار حافظ روی صحنه می‌رود.

■ ■ ■

«شهید زنده»؛ روایتی از سردار

سلیمانی در شبکه مستند

مستند «شهید زنده» با پخش از شبکه مستند، سردار قاسم سلیمانی را از زبان مدافعان حرم معرفی می‌کند. به گزارش تسنیم، مستند «شهید زنده» درباره سردار قاسم سلیمانی، فرمانده نیروی قدس سپاه پاسداران انقلاب اسلامی است که در حضور در جبهه‌های عراق و سوریه به عنوان مستشار و مشاور بی‌نظیر باعث دستیابی به پیروزی‌های روبایی برای مردم این دو کشور شده است. حاج قاسم سلیمانی فرمانده‌ای که در نگاه اول بیشتر شبیه به یک بسیجی یا سرباز ساده است تا یک یکرئال، در این مستند به روایت هم‌زمانش معرفی می‌شود. مدافعان حرم که علیه داعش و سایر گروه‌های تروریستی تکفیری مبارزه می‌کنند، در «شهید زنده» از فرمانده نیروی قدس سپاه پاسداران می‌گویند. «شهید زنده» امروز ساعت ۱۹:۳۰ از شبکه مستند سیما روی آنتن می‌رود و جمعه ۲۲ مرداد ساعت ۱۱ بازپخش می‌شود.

■ ■ ■

برگزاری دومین جشنواره عکس

«شهر من»

فرهنگسرای اشراق دومین جشنواره عکس «شهرمن» را برگزار می‌کند. به گزارش تسنیم، دومین جشنواره عکس شهرمن با موضوع «تکریم زندگی» و یاری گرفتن از هنر جهت معرفی شهرخود و ثبت جلوه‌های ویژه از سبک‌های زندگی اسلامی- ایرانی برگزار خواهد شد. برپایه این گزارش، این جشنواره در ۲ بخش (عکاسی با تجهیزات حرفه‌ای) و (عکاسی با تلفن همراه) در واحد پژوهش انجمن عکاسان انقلاب و دفاع‌مقدس برگزار می‌شود.

■ ■ ■

«تأثیرات فرهنگی تئاتر بیگانه در

ایران» منتشر می‌شود

بهرروز بختیاری از آماده‌سازی کتاب «تأثیرات فرهنگی تئاتر بیگانه در ایران» به قلم مشترک خود و ناصر آقایی برای چاپ خبر داد. به گزارش مهر، بهروز بختیاری، نویسنده و مترجم گفت: در حال حاضر ۲ کتاب آماده چاپ دارم که یکی از آنها هم‌زمان با شروع سال تحصیلی دانشگاه‌ها منتشر می‌شود. این کتاب تصحیحی از یک نسخه قدیمی نقالی است. وی افزود: این اثر تصحیح تومار نقالی غزوات سید جلال‌الدین اشرف، برادر امام رضاع) است که مدفنش در شهر آستانه اشرفیه نزدیک رشت است. برای تصحیح این تومار، از ۲ نسخه استفاده کردم. نسخه اول در کتابخانه مجلس بود که عکس و تصاویرش در اختیارم قرار گرفت. این نسخه برای زمان قاجار بود و نسخه دیگری هم که با آن مقابله کردم، تصحیح استاد محمد روشن بود که در عهد صفویه انجام شده بود. این محقق در ادامه گفت: کتاب دیگری که نزدیک به چاپ داریم، تالیف مشترکی با دکتر ناصر آقایی است که مخاطبانش، دانشجویان مقطع کارشناسی تئاتر هستند. این کتاب «تأثیرات فرهنگی تئاتر بیگانه در ایران» است و همان‌طور که از نامش پیداست، مشخص است حول چه محوری نوشته شده است. بختیاری گفت: هر ۲ کتاب قرار است توسط انتشارات تمتی با حجمی حدود ۱۵۰ صفحه منتشر شوند.